

Vraag nr. 29
van 17 november 1995
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Opvanggezinnen – Leeftijdsgrens opvangpersoon

Artikel 1 van de bijlage bij het ministerieel besluit van 27 december 1988 bepaalt : "De opvangpersoon die in het opvanggezin de voornaamste verantwoordelijkheid draagt, heeft de leeftijd van 21 jaar bereikt en is in staat kinderen op te voeden".

Tegenover deze strikte leeftijdsgrens staat dat studenten kinderverzorging of andere verzorgende of pedagogische beroepen, afgestudeerd kunnen zijn op 18 jaar ! Wanneer zij dus het beroep van onthaalouder, opvangpersoon, willen uitoefenen, moeten ze wachten tot 21 jaar...

Vermits men enerzijds meerderjarig is op 18 jaar, en anderzijds een getuigschrift krijgt waarin wordt vermeld dat men in staat is een bepaald beroep uit te oefenen, zie ik geen reden om deze 21 jaar te verantwoorden voor deze groep gekwalificeerde verzorgenden.

Heeft de minister reeds maatregelen genomen om de regelgeving in die zin te veranderen, zodat afgestudeerden onmiddellijk dit beroep kunnen uitoefenen ?

Zo ja, welke stappen en welke timing zijn hiervoor bepaald ?

Zo neen, welke redenen zijn er om de bestaande regelgeving te handhaven ?

Antwoord

Vooreerst wil ik stellen dat een afgestudeerde kinderverzorg(st)er van 18 jaar wel degelijk kan worden tewerkgesteld in de sector van de kinderopvang. Zij of hij kan terecht in een kinderdagverblijf (crèche of peuterspeelruimte).

Dat iemand van 18 jaar, en dus meerderjarig, afgestudeerd in een verzorgende of pedagogische beroepsopleiding, niet kan optreden als opvanggezin is geen vergetelheid van de wetgever. Het onderscheid tussen het werknemer zijn in een kinderdagverblijf en het werken als opvanggezin is immers inhoudelijk zo essentieel, dat een verschil in regelgeving nodig en volkomen verantwoord is.

Ik licht dit toe.

Een achttienjarige die terechtkomt in een kinderdagverblijf wordt opgenomen in een kader dat structureel en pedagogisch groeikansen aanbiedt. Een jonge kinderverzorg(st)er kan steunen op een begeleiding van gekwalificeerd personeel, o.a. verpleegkundigen, die richtinggevend en bijsturend kunnen optreden.

Werken als opvanggezin daarentegen is qua setting veel eenzamer en niet of nauwelijks omkaderd. Het opvangen van kinderen gebeurt, tussen vier muren, door de betrokkene alleen. Het werk van een opvanggezin situeert zich niet in een organisatorisch geheel dat reflecterend en/of corrigerend functioneert. Iedereen zal het er dan ook mee eens zijn dat een minimum aan levenservaring vereist is om als opvanggezin kwalitatief

te kunnen opereren t.o.v. 3, 4, 5, ... verschillende kinderen die, vanuit hun kind zijn, een beroep doen en beslag leggen op de aandacht, de zorg en de affectie van de opvangpersoon. Het is vanuit dit besef en vanuit de overtuiging dat opgevangen kinderen kwaliteit verdienen, dat ik het wettelijk garanderen van een minimale levenservaring bij opvanggezinnen wenselijk acht. Ik meen dan ook dat de gestelde minimumleeftijd van 21 jaar verantwoord is en blijft.